

WIADOMOŚCI ZAK

Maj- Lipiec 2014

Drodzy siostry i bracia w ZAK,

Z radością prezentujemy w tym wydaniu *Wiadomości* informacje przygotowane przez ks. Tommy Ryana SAC i jego współpracowników dotyczące Centrum Rehabilitacyjnego w Siuyu w Tanzanii oraz inne nowości z życia ZAK.

1. CENTRUM REHABILITACYJNE, SIUYU, TANZANIA

Wioska Siuyu znajduje się w pół-pustynnej wiejskiej części dystryktu Singida, w Tanzanii, w jednym z najbiedniejszych regionów kraju. W 2007 r., ks. Tommy Ryan SAC, irlandzki Pallotyn otworzył w Siuyu Centrum Rehabilitacji i nadal jest jego dyrektorem. Centrum jest prowadzone przez ZAK i zostało zbudowane w znacznej mierze dzięki pozyskiwaniu funduszy przez rodzinę z Irlandii i kilku przyjaciół z USA. Jego głównym celem jest pomoc osobom ze specjalnymi intelektualnymi potrzebami w dostępie do edukacji na poziomie podstawowym i edukacji w szerszym znaczeniu, dając im możliwość bycia z innymi, by uczyć się podejmowania codziennych zadań i rozwijania umiejętności niezbędnych do życia, w stopniu, który umożliwi osobisty potencjał. Jest to jeden z niewielu ośrodków w Tanzanii. Centrum przyjmuje także tych o specjalnych potrzebach fizycznych, dając im możliwości, których by gdzie indziej nie otrzymali. W pełnym wymiarze, w pracy z dziećmi są zaangażowane dwie Siostry Misjonarki Apostolstwa Katolickiego: s. Rozy Ombay SAC, terapeuta zajęciowy, która jest odpowiedzialna za codzienne funkcjonowanie Ośrodka: odbieranie dzieci, wywiady z rodzicami, rehabilitację, terapię zajęciową dzieci, które mieszkają w Centrum oraz za fizjoterapię dzieci w wieku przedszkolnym, które przychodzą na ćwiczenia oraz s. Paskalina Boniface SAC, która troszczy się o posiłki i ogólną administrację Centrum. Siostra jest także odpowiedzialna za sklep oraz pracuje z s. Rozy w fizjoterapii i terapii zajęciowej kilka razy w tygodniu, jest pomocnikiem nauczycieli, którym pomaga w przygotowaniu dzieci do szkoły, towarzysząc im - do i ze szkoły oraz podczas zajęć. Grupa 6 kobiet pracuje od rana do wieczora od poniedziałku do piątku, inne 5 - w sobotę i niedzielę, przygotowując dzieci do szkoły, sprzątając, piorąc, gotując, itp. Jedna z podopiecznych szyje i dba o ubrania, zwłaszcza małych dzieci, a miejscowy człowiek przychodzi na kilka godzin w każdym tygodniu, aby naprawić wózki inwalidzkie. Pracuje 4 stróżki, którzy co drugi tydzień, pracując w dzień lub w nocy, każdy przez dwa tygodnie w miesiącu, pomagając również przy cięciu drewna opałowego, jako dobrowolny ich wkład. Każdą noc, 2 kobiety i 2 mężczyźni opiekują się dziećmi śpiącymi w czterech sypialniach, w dwóch dla większych chłopców i jeden dla większych dziewczynek i jeden dla mniejszych chłopców i dziewcząt razem. Wszyscy pracownicy angażują się w dużej mierze dobrowolnie, za małe "dziękuję" na koniec każdego miesiąca; wśród nich trzy osoby są członkami Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego. Obecnie w Centrum przebywa 65 dzieci, z których wszyscy chodzą do miejscowych szkół. 14 z nich ma fizyczne specjalne potrzeby, zaś czwórka ma niewielkie trudności w nauce. Dwójka chodzi do miejscowej szkoły średniej, a 16 do szkoły podstawowej; wszyscy uczestniczą w zwykłym, całodniowym nauczaniu w szkole. Pozostałe 47 dzieci, z powodów intelektualnych chodzą do tej samej lokalnej szkoły podstawowej, ale w zakresie zaledwie trzech i pół godziny każdego dnia i są przydzielone do specjalnych klas i specjalnych nauczycieli. Dzieci podzielono na cztery grupy w zależności od ich zdolności. Na całym świecie jakakolwiek niepełnosprawność to bieda, ale w ubogiej, półpustynnej, wiejskiej społeczności Tanzanii, gdzie codzienne praca fizyczna jest walką a usługi socjalne jakiegokolwiek rodzaju są niezwykle rzadkie, dziecko ze specjalnymi potrzebami jest często uważane za przytłaczający ciężar, zarówno fizyczny, jak i społeczny. Ale w Centrum rehabilitacji, dzieci i, co równie ważne, ich rodziny, mogą otrzymać wsparcie, co jeszcze nie było możliwe kilka lat temu. Nie wymaga się opłaty szkolnej, ponieważ byłoby to nie do pomyślenia dla większości rodzin, które mają w użyciu skromne zasoby na dziecko ze specjalnymi potrzebami. Rodzice proszeni są o niewielką dotację, na przykład worek kukurydzy lub węgiel drzewny lub kilka szylingów na Centrum co roku tak, że nie są całkowicie zwolnieni od płatności na wychowywanie swoich dzieci. Wielu jednak z nich nie jest w stanie w

tym uczestniczyć lub decydują, że nie będą. Każde dziecko, które jest zakwalifikowane, korzysta poprzez bycie w Centrum. Jest akceptowane bez względu na religię lub plemię. Pomimo braku funduszy i przeludnienia w Centrum, wartość nadrzędną stanowi szczęście na twarzach dzieci, ich wytrwałość w chodzeniu i ich determinacja, aby pomóc im zintegrować się z miejscową szkołą. Budujące jest zobaczyć jak bardziej sprawne dzieci pchają na wózkach inwalidzkich dzieci z poważnymi schorzeniami i pomagają im wziąć udział w różnych zajęciach. Ks. Tommy zaprosił niektóre z osób zaangażowanych w Centrum do podzielenia się swoimi wrażeniami: Mama Lucy, Mama Filo i Mama Mbuja, trzy świeckie członkinie ZAK, które pracują w Centrum zwróciły uwagę na znaczenie wspólnie podejmowanego apostołstwa w życiu ZAK w Siuyu, w którym wszyscy członkowie razem się angażują. Utrzymuje to grupę razem, w aktywnym apostołstwie i odzwierciedla nauczanie Pallottiego. Umożliwia także niektórym członkom spotkanie się codziennie na modlitwie, podczas gdy wszyscy spotykają się na Mszy Św. z dziećmi w każdą ostatnią sobotę miesiąca, a także w czasie nowenny do Św. Wincentego i Matki Bożej Królowej Apostołów, patronki Centrum. Współpracując z Pallotynami i Pallotynkami wzbogacają swoje doświadczenie, które pomagają im dowiedzieć się więcej o nauczaniu św. Wincentego. S. Rozy i s. Paskalina są bardzo szczęśliwe w tym apostołstwie, współpracując ze świeckimi oraz kapłanami dla lepszego rozwoju życia dzieci. Wspólne planowanie i współpraca jest czymś bardzo pozytywnym i inspiruje. Pozwala zobaczyć, jak entuzjastycznie wielu świeckich członków jest w stanie poświęcić wiele czasu dla dobra dzieci, większość prac jest wykonywana, jako wolontariat. Same dzieci również bardzo doceniają to, co oferuje im Centrum. Np. Hashimu, który ma 16 lat i jest w 7 klasie, będąc tutaj od pierwszej klasy, za kilka miesięcy, ukończy szkołę podstawową, do której jeździ na wózku inwalidzkim. Mimo, że jego ręce są wygięte tak, że pisze z wielkim trudem, wciąż udaje mu się osiągnąć coraz lepsze wyniki w swojej klasie, tak, że na ostatnim egzaminie znalazł się na drugim miejscu z pośród 210 uczniów! Powiedział, że gdyby nie było go w Centrum pozostałby w domu bez szkoły podstawowej. Beatus ma 15 lat i chodzi do 2-giej klasy, ma problemy z nauką. Mówi, że jest tutaj bardzo szczęśliwy. Obydwaj podkreślają, że jeżdżą dobrze i są pod dobrą opieką. Prisca ma 16 lat i jest w 6 klasie, jeździ do szkoły na wózku inwalidzkim. Mówi, że najprawdopodobniej nie chodziłaby do szkoły, gdyby nie było jej tutaj, jest bardzo szczęśliwa i że pracownicy są jak dobrzy pasterze z Ewangelii, znający i kochający swoje owce i wołający każdą z nich po imieniu. Ks. Tommy, który pracował w kościele San Silvestro w Rzymie zanim 29 lat temu wyjechał do Afryki Wschodniej, mówi o tym, jak świadectwo tych dzieci ze specjalnymi potrzebami, z którymi przebywa w pełnym wymiarze czasu w Centrum, od czasu otwarcia go 7 lat temu, dotyka go w głęboko osobisty sposób. "Sam jestem niepełnosprawny, chodzę z dwoma kulami, zmierzając ku końcowi mojego życia i posiadając trudności z chodzeniem; psychiczne bardzo pomaga mi to doświadczenie życia z dziećmi niepełnosprawnymi, które nigdy nie chodziły, ale uśmiechają się tak bardzo, że nie mogę narzekać. Gdy wszystkie dzieci jadą do domu na wakacje dwa razy w roku, to czasami ludzie mówią do mnie: "będziesz mógł teraz odpocząć" W rzeczywistości jest odwrotnie - wszyscy tutaj odliczają dni ich powrotu. Centrum jest jak cementarz bez nich. Jestem szczęśliwy wtedy, kiedy siedzę, rozmawiam i śmieję się z dziećmi, które są moim życiem. To już jest dla mnie „raj na ziemi”. W celu zapewnienia finansów na bieżące wydatki podjętych zostało kilka projektów. Aby mieć możliwość dalszego służenia dzieciom, które mają specjalne potrzeby, zawsze będziemy uzależnieni w dużej mierze od dobrej woli ludzi. Dodatkowe informacje dotyczące Centrum można znaleźć na stronie internetowej <http://siuyurehabilitationcentre.com>.

Z Centrum można kontaktować się bezpośrednio przez adres mailowy: rehabsiuyusgd@yahoo.com. Piękne zdjęcia i muzykę można zobaczyć na: www.youtube.com/watch?v=NkUP0fkVZkoFr

2. DOROCZNE SPOTKANIE GENERALNEJ RADY KOORDYNACYJNEJ ZAK

odbyło się w dniach 23-27 maja 2014 roku w Międzynarodowym Centrum Formacji Pallotyńskiej („Wieczernik”) w Rzymie. Wiele różnych kwestii zostało pojętych, w tym:

- 1) Wskazania dla życia Zjednoczenia wynikające z Adhortacji Apostolskiej *Evangeli Gaudium* papieża Franciszka oraz poszukiwanie dróg, które pomogą uczynić ją prawdziwym narzędziem duchowej, duszpasterskiej, misyjnej odnowy dla wszystkich członków i współpracowników. Korzystanie z jej treści podczas sesji formacyjnych, a także zachęcanie wszystkich do przeczytania jej osobiście.
- 2) Tworzenie bardziej skutecznych w działaniu struktur ZAK: a. na poziomie generalnym – propozycja, aby przewodniczący ZAK mógł zaangażować się dla ZAK w pełnym wymiarze czasu, wzmocnienie Sekretariatu Generalnego o nowych członków, współpracujących w dziale tłumaczeń.

b. na poziomie krajowym - dyskusja na temat tego, czy Prowincje Księży i Braci oraz Sióstr mogą wydelegować członków na pełny wymiar czasu do pracy w ZAK na szczeblu krajowym; dyskusja na temat roli członka wybranego do GRK oraz Osoby odpowiedzialnej za formację w kraju, wskazanej bezpośrednio przez KRK.

3) Podjęcie duchowego dzieła miłosierdzia będącego wspólnym projektem dla całego ZAK realizowanym podczas jednego roku: promowanie pojednania zwłaszcza w rodzinach – np. organizując poradnie, sesje o tematyce zdrowych relacji rodzinnych, odwiedziny rodzin ze wspólnym czytaniem Słowa Bożego i dzielenie się nim oraz zapraszanie rodzin do udziału w nabożeństwach pokutnych.

4) Rola trzech założycielskich Wspólnot i ich członków w ZAK.

5) Zadanie Międzynarodowej Komisji Formacyjnej oraz Komisji finansowej.

6) Planowanie międzynarodowych spotkań ZAK w 2015r: Pierwsze Międzynarodowe Spotkanie Wspólnot Świeckich oraz Zebranie Generalne w Grottaferrata w styczniu oraz lipcowy Generalny Kongres w Brazylii.

7) Praca nad przygotowaniem sprawozdań finansowych i większą przejrzystością w sprawach finansowych w życiu ZAK na każdym poziomie.

8) Dalsze uściślenia wspólnej deklaracji dotyczącej ochrony nieletnich i osób dorosłych z problemami obowiązującej w całym ZAK.

9) Propozycja utworzenia Lokalnej Rady lub grupy pastoralnej podejmujących działania duszpasterskie w kościele SS. Salvatore in Onda, duchowym Centrum ZAK, koordynowanych przez rektora kościoła z udziałem członków ZAK z różnych wspólnot.

3. KANONIZACJE JANA XXIII I JANA PAWŁA II:

Razem z całym Kościołem Powszechnym, Rodzina Pallotyńska cieszy się w szczególny sposób, z powodu kanonizacji papieży Jana XXIII i Jana Pawła II. Obaj nowi święci mają szczególny związek z naszą Rodziną. Papież **Jan XXIII**, po raz pierwszy spotkał się z osobą Pallottiego w 1903 roku, kiedy to jako 22-letni student Seminarium Rzymskiego uczestniczył w zakończeniu Oktawy Epifanii w bazylice Sant'Andrea della Valle. W *Dzienniku Duszy* zapisał: "Zastanawiałem się nad powołaniem pogan; chrześcijanie realizują swoją misję na całym świecie, prawdziwie po katolicku, bo powszechny jest Kościół". Wkrótce po zamknięciu pierwszej sesji Soboru Watykańskiego II, a około czterech i pół miesiąca przed śmiercią, kanonizował on Pallottiego - 20 stycznia 1963 roku - po raz kolejny przypominając " o swoim głębokim przeświadczeniu", które otrzymał w pierwszym spotkaniu z Pallottim, który "jasno podkreślał uniwersalny aspekt Kościoła ". Powiedział o Pallottim, że był "inicjatorem nowych sposobów, które pomagają ludziom rozpoznać miłość Boga". **Jan Paweł II** znał Pallotynów od najmłodszych lat. W Wadowicach, w swoim rodzinnym mieście, które jest kolebką polskich Pallotynów często kontaktował się z nimi w czasie swojej młodości, a także jako kapłan i biskup. Spędził kilka miesięcy w Domu Generalnym Stowarzyszenia, kiedy po raz pierwszy przybył do Rzymu jako młody ksiądz, oraz podczas Soboru Watykańskiego II, gdy razem z ks. Wilhelmem Möhlerem, późniejszym Przełożonym Generalnym Stowarzyszenia przygotowywał Dekret o apostołstwie świeckich (*Apostolicam Actuositatem*). W homilii wygłoszonej w kościele SS. Salvatore in Onda 22 czerwca 1986 roku, Jan Paweł II zwrócił się do Rodziny Pallotyńskiej w następujący sposób: "nadal pomnażajcie swoje wysiłki, aby to, co proroczo zapowiedział Wincenty Pallotti, a Sobór Watykański II autorytatywnie potwierdził, stawało się rzeczywistością, aby wszyscy chrześcijanie stawali się autentycznymi apostołami Chrystusa w Kościele i w świecie! "

4. DZIĘKCZYNIENIE ZA UZNANIE HEROICZNOŚCI CNÓT SŁUGI BOŻEJ ELŻBIETY SANNY

W podziękowaniu za ogłoszenie dekretu heroiczności cnót Sługi Bożej, Elżbiety Sanny, kardynał Angelo Amato, prefekt Kongregacji ds Kanonizacyjnych, przewodniczył Eucharystii w kościele SS. Salvatore in Onda w dniu 7 czerwca, w Święto Maryi Królowej Apostołów, Patronki ZAK. W homilii powiedział, że "nasza modlitwa do Maryi Królowej powinna potrójnie wpłynąć na każdego z nas: wzmocnić naszą nadzieję w pomoc Bożą, zachęcić nas do świętości i ożywić nasz apostołski i misyjny zapał. Zostało to potwierdzone w życiu Elżbiety Sanny - żony, matki i wdowy - która, choć dotknięta od dzieciństwa bolesną niepełnosprawnością ramienia i rąk, w heroiczny sposób naśladowała Najświętszą Maryję Pannę, do której modliła się odmawiając niezliczone razy różaniec. Zarażona pokorą i macierzyńskim miłosierdziem Maryi, mądrze kierowana przez Pallottiego, Elżbieta została apostołem dobroci dla potrzebujących". Na zakończenie homilii kardynał przekazał dwa teksty dekretu o heroiczności cnót, w języku łacińskim,

Przełożonemu Generalnemu, ks. Jacobowi Nampudakam oraz Prokuratorowi Generalnemu – ks. Janowi Koryckiemu. Wszystkim uczestnikom zalecił: nadal modlić się o łaskę nie tylko beatyfikacji, ale także kanonizacji. Oprawy liturgicznej podjęły się dwa chóry: męski chór z Sardynii -Codrongianos oraz chór ZAK. Następny krok jaki Stowarzyszenie podjęło to przygotowanie dokumentu zawierającego opis cudu uzdrowienia za przyczyną Sługi Bożej. Został on przekazany do oceny do Kongregacji ds. Świętych. Następnie dokument ten będzie poddany ocenie przez następujące komisje: medyczną, teologiczną i Komisję Kardynałów i Biskupów. Mamy nadzieję, że będzie on pozytywnie rozpatrzony i że wkrótce będziemy świętować upragnioną beatyfikację.

5. POLSKA: XIII SYMPOZJUM INSTYTUTU PALLOTTIEGO - "PALLOTTIEGO APOSTOLSTWO BEZ GRANIC"

Ostatnie Sympozjum zorganizowane przez Instytut Pallottiego odbyło się w dniach 24-25 maja w Konstancinie ze specjalnej okazji XX rocznicy utworzenia domu Konstancińskiego jako Centrum Animacji Misyjnej (CMA) w służbie dla misji i misjonarzy. Sympozjum podjęło refleksję nad różnymi aspektami misyjnego życia, pracy i charyzmatu św. Wincentego Pallottiego. Uczestniczyło ponad 200 uczestników z Polski, Ukrainy, Białorusi, Słowacji i Afryki, reprezentujących Rodzinę Pallotyńską: większość stanowili świeccy - przyjaciele św. Wincentego, wraz z wieloma przedstawicielami wspólnot. Byli także Przełożeni Prowincji, osoby odpowiedzialne za misje pallotyńskie, misjonarze, seminarzyści, nowicjusze, nowicjuszki, siostry, bracia i księża. Szczegółowe tematy poruszały m.in. następujące kwestie: ks. Jarosław Różański OMI, profesor misjologii, mówił o "Misyjnych znakach czasu w XIX wieku", prezentując oryginalność myślenia misyjnego św. Wincentego w szerszym kontekście Kościoła i świata jego czasów, ze szczególnym odniesieniem do wcześniejszych inicjatyw misyjnych. Następnie, ks. Stanisław Stawicki SAC mówił o misyjnych marzeniach Pallottiego i ich realizacji. Wspominał, że Pallotti pomimo niezrealizowanych pragnień o misjach nie zniechęcał się, lecz wręcz zachęcał do tworzenia nowych i nieskończonych marzeń. Ks. Stawicki zakończył referat prezentacją ukazującą pallotyńskie misje w Afryce. Abp Henryk Hoser SAC mówił o "Misyjnych aspektach *Ewangelii Gaudium*", dzieląc się swoją osobistą lekturą dokumentu oraz wyraźnie podkreślając wezwanie wszystkich członków Kościoła do dawania radosnego świadectwa Ewangelii. Pan Marcin Preciszewski z Katolickiej Agencji Informacyjnej mówił o "Misyjnych znakach czasu w obecnych czasach", odpowiadając na wyzwania stawiane przez nowoczesność, opisując dzisiejsze odpowiedniki Areopagu i wykazujące szczególną rolę świeckich w podejmowaniu misyjnych zadań Kościoła. Odbyła się dyskusja panelowa na temat pallotyńskiego apostołatu bez granic, która również badała granice jeszcze nie przekraczane, pod przewodnictwem ks. Jerzego Limanówki SAC (Fundacja Salvati), z udziałem zaproszonych gości s. Orencji Żak SAC (Kamerun), s. Marty Litawy SAC (Rwanda), Mirelli Knopek (wolontariuszki z Ugandy i Peru), ks. Stanisława Stawickiego SAC (długoletniego misjonarza w Afryce), kapłanów z Afryki, pallotyńskiego nowicjusza ze Słowacji, ks. Aleksandra Pietrzyka SAC (Przełożonego Regi we Francji), oraz wielu ukraińskich i białoruskich członków ZAK. Ks. bp Alojzy Orszulik, w niedawno odrestaurowanej kaplicy pw. Królowej Apostołów, sprawował Eucharystię będącą centralnym punktem świętowania 20 - rocznicy powstania Centrum.

6. NOWI CZŁONKOWIE ZAK:

Irlandia: Dnia 7 czerwca, w święto Maryi Królowej Apostołów jedna osoba złożyła Akt Zaangażowania Apostolskiego w ZAK w Maryjnym Sanktuarium Narodowym w Knock, podczas dorocznej pallotyńskiej pielgrzymki do tego sanktuarium. **Polska:** Dnia 7 czerwca, członkowie Rodziny Pallotyńskiej, głównie z północnej Polski, spotkali się w Gdańsku, aby uczcić święto Maryi Królowej Apostołów. Obchody rozpoczęła Msza Św. pod przewodnictwem ks. Marka Chmielniaka, Przewodniczącego ZAK, podczas której 4 nowych członków zostało włączonych do ZAK. Po Mszy w duchu jedności i radości miała miejsce agapa.

7. Otwarcie Diecezjalnego Informacyjnego Procesu Sługi Matki Anny Sardiello, założycielki Sióstr Eucharystek św. Wincentego Pallottiego, wspólnoty ZAK.

Dnia 22 lipca w katedrze w Capua, Kampania, Włochy, abp Salvatore Visco przewodniczył Eucharystii z okazji tego wydarzenia, wraz z dwoma innymi biskupami i kapłanami. Rodzinę Pallotyńską reprezentowali: s. Ivete Garlet CSAC, Przełożona Generalna Zgromadzenia Sióstr Apostolstwa Katolickiego i radne generalne: s. Stellę Marotta CSAC i s. Venicię Meurer CSAC; Przełożoną Prowincjalną - s. Sarę Carfagna CSAC oraz ks. Martina Manus SAC – Radcę Generalnego Stowarzyszenia oraz ks. Rory Hanly, Sekretarza Generalnego ZAK.